

Coming to terms with Buddhism

ในเดือนนี้มีชาวตีประกาศไว้อยู่ที่หน้า 7 อย่าลืมพลิกไปดูนะคะ

「เทโตรี(การเยี่ยมเยียน)」
~ มาทำตัวเราให้เปล่งประกายกัน ~

ถ้าบอกให้คุณนึกถึงหน้าคนที่สำคัญของคุณในตอนนี้ จะมีกี่คนที่คุณคิดถึงบ้าง ทั้งครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน คนรัก เพื่อนร่วมงาน เราต่างก็ใช้ชีวิตที่ผ่านมามากทุกวัน โดยมีคนเหล่านี้คอยช่วยเหลืออยู่เสมอ เพราะมีคนสำคัญมากมาย เหล่านี้ที่อยู่เราจึงสามารถเติบโตขึ้นมาได้

เทโตรีหรือการเยี่ยมเยียน ก็คือการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เราได้มีโอกาสมีปฏิสัมพันธ์ และเข้าใจผู้อื่น มีความกระตือรือร้นที่จะรู้จัก และคอยอธิษฐานขอให้คนที่เราใส่ใจเป็นห่วงอยู่นั้น ได้มีความสุขจากใจ มีการไปเยี่ยมเยียนเขาที่บ้าน หรือออกไปข้างนอกในบางครั้ง บ้างก็ใช้โทรศัพท์หรือเมลก็มี ในการทำเทโตรี ไม่ว่าจะไปเยี่ยมคนอื่นหรือมีคนอื่นมาเยี่ยมเราที่บ้าน ก็เป็นสิ่งที่น่าดีใจทั้งนั้น เราจะได้เรียนรู้ทักษะและมุมมองในการใช้ชีวิตต่างๆจากคนๆนั้นนั่นเอง

ยิ่งพวกเขาได้พบปะผู้คนมากเท่าไรก็จะยิ่งเกิดความรู้สึกขึ้นมาหลากหลาย เช่น รู้สึก ดีใจ ขมขื่น เมตตา อยากเอาใจใส่ และบางครั้งก็รู้สึกไม่พอใจอีกฝ่ายจนต้องทะเลาะกันซะใหม่ เมื่อเรารู้ว่าในโลกใบนี้มีผู้คนมากมายหน้าหลายตาและลองกล้าที่จะเผชิญหน้าดู เราจะสามารถขัดเกลาคิดใจตัวเองที่เปรียบเสมือนก้อนหินขรุขระ ลบส่วนที่เป็นเหลี่ยมแหลมให้เป็นก้อนเรียบกลม จากความรู้สึกทั้งหลายเหล่านี้ที่เกิดขึ้นมานี้ นี้เอง อีกทั้งเราจะยังค้นพบตัวตนของเราที่ไม่เคยพบเห็น

มาก่อนจากสิ่งนี้ การที่เราเริ่มที่จะทำสิ่งที่ดีเยี่ยมเหล่านี้ จะทำให้จิตใจเรามีการพัฒนามากขึ้นไปอีก ชีวิตเราจะสบายขึ้นและเราจะรู้สึกสนุกไปกับสิ่งนั้นด้วย

ในบางครั้งเราอาจจะมีความรู้สึกหลากหลายเกิดขึ้นมาในระหว่างการทำเทโตรีก็ได้ แต่ฉันคิดว่าความคิด “อยากจะทำให้ความสำคัญกับคนๆนี้” นั้นเป็นสิ่งพิเศษและสำคัญที่สุด การคำนึงถึงผู้อื่นนี้แหละถึงจะเรียกว่าคัมค่ากับที่เราได้รับชีวิตให้เกิดมาในโลกนี้

ขอบคุณต่ออีกฝ่ายที่ทำให้เราได้มีโอกาสฝึกเทโตรี และหมั่นสร้างจิตใจสำนึกขอบคุณต่อพ่อแม่ บรรพบุรุษของเรากันเถอะ

เรามานึกถึงว่า การทำสิ่งนี้ “เพื่อเป็นการทำให้ตัวเราเปล่งประกาย” และออกไปทำเทโตรีกันเถอะ

ก้าวสู่โลกกว้าง

ขอแนะนำข้อความของนักศึกษานานาชาติกักกุรินที่จบการศึกษาในฤดูใบไม้ร่วงนี้ ที่ได้กล่าวถึงสิ่งที่ตนเองตั้งมั่นเอาไว้หลังจากจบการศึกษาไป

- อูรุมี บาร์ว (สาขา บังคลาเทศ) จะทำการชักชวน (โอมิจิบิกิ) ผู้คนในประเทศของตนเองด้วยสิ่งที่ฉันมี
- โคโรล บาร์ว (สาขา บังคลาเทศ) จะจดจำสิ่งที่ได้เรียนมาจากที่นี่ และนำไปถ่ายทอดสู่ผู้อื่นต่อไป
- ฮวง เปยูน (สาขา ไทยเป) จะนำสิ่งที่เรียนในญี่ปุ่น ไปใช้ให้เกิดประโยชน์
- เกศริน สมฤทธิ (สาขา กรุงเทพฯ) จะทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อคนในประเทศตัวเองให้มากที่สุด
- สีนโยชิ มาซาโอะ (สาขา ลอสแอนเจลิส) จะนำสิ่งที่ได้เรียนที่กักกุรินนี้ ไปใช้ในชีวิตจริง นำคำสอนไปประยุกต์เรียนด้วยตัวเอง และจะนำเสนอต่อๆไป

* นักศึกษานานาชาติของกักกุรินคือ สมาชิกจากหลากหลายสาขาต่างประเทศที่มาเข้ามาเรียนรู้คำสอนของริชโช โคะเซไกที่สถานศึกษาช็อกกักกุรินเพื่อกลับไปเป็นผู้แนะนำชวนในสาขาของตัวเอง

สนุกสนานกับการพบเจอ

President of Rissho Kosei-kai **Nichiko Niwano**

เข้าใจและยอมรับ

ในเดือนนี้คงจะมีหลายๆคนที่ได้เลื่อนชั้น เข้าโรงเรียนใหม่ เริ่มทำงาน หรือย้ายแผนกต่างๆเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการพบเจอผู้คนใหม่ กับสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างไปจากเดิมทั้งนั้น

ไม่ว่าใครก็คงตั้งใจที่จะเริ่มต้นจากการทำตามความฝัน ความหวังของตนเอง แต่เมื่อเวลาผ่านไปสักพัก ก็คงจะมีปัญหา เช่น การมีมนุษยสัมพันธ์กับรอบข้างหรือไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ได้ พอเป็นอย่างนี้คนส่วนใหญ่เลยมักจะคิดว่า “ช่วยไม่ได้” และอาจจะคิดท้อถอย หรือฝืนอดทนเสียมากกว่า

ปัจจุบันนี้เด็กวัยรุ่นที่เรียนจบเข้าทำงานแล้วลาออกโดยที่ทำได้เพียงแค่ปีนั้นเฉลี่ยได้เกือบร้อยละ40ของทั่วประเทศ เหตุผลที่เป็นอย่างนี้คงจะมีต่างๆมากมาย แต่สิ่งหนึ่งที่สามารถคาดเดาถึงสาเหตุได้ไม่ยากเลยก็คงจะเป็น การฝืนอดทนจนเครียดทำให้ต้องจากงาน เมื่อเราลองมองด้วยหลักเหตุและผลของพุทธศาสนา แล้ว ก็คือการมองว่า “ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากตัวเรา” เรียนรู้ที่จะเข้าใจและยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นตรงหน้าเราให้ได้ หรือเรียกว่าเปิดใจเราให้กว้างมากขึ้นเราจะมองคนที่เข้ามาแข่งงัดกับเราในทางลบว่า “ถ้าไม่มีคนนี้อยู่ก็คงดี” หรือในแง่บวกว่า “ถ้าต่อว่า นั่นมีไว้เพื่อให้เห็นที่ยังไม่ดีพร้อมเช่นเราได้ก้าวหน้าขึ้นไป” หรือคิดได้อีกว่า “คนๆนั้นปรากฏขึ้นมาเพื่อให้เราได้เปิดใจตัวเองให้กว้าง เป็นสิ่งที่หน้าขอบคุณ” การมองและรู้สึกขอบคุณเช่นนี้จะทำให้การพบเจอสิ่งต่างของเราเปลี่ยนแปลงได้ครั้งใหญ่

มองในสิ่งที่ควรจะเป็น

การที่บอกให้มองว่า “ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากตัวเรา” นั้นหมายความว่าสาเหตุของเรื่องราวเกิดจากตัวเราก็จริงแต่ไม่ได้หมายความว่าต้องโทษตัวเองเสมอ ให้เราเปลี่ยนจากการมองในโลกทัศน์ที่แคบยึดตัวเองเป็นหลัก อ้างเอาสิ่งที่ตัวเองไม่สะดวกโยนใส่คนอื่นหรือยกมาเป็นข้อแก้ตัว มามองในเหตุการณ์หรือสิ่งที่มีนควรจะดำเนินไปตามครรลองของมัน หรือใส่ใจมองสิ่งต่างๆที่ตรงกลาง

สิ่งของหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น แต่เดิมแล้วไม่มีดี มีเลวแต่อย่างใด แต่พวกเรานั้นไปเลือกที่จะมองในทางที่ต่างออกไปทำให้เกิดความทุกข์ต่างๆขึ้นมา การมองในความเป็นกลางหรือมองโดยไม่ใส่ความรู้สึกส่วนตัวเราเข้าไปจะทำให้โลกของเราเปิดกว้างต่างไปจากเดิมที่เราได้ดำเนินชีวิตมาเลยทีเดียว เหมือนอย่าง

ที่ท่านประธานใหญ่ได้สอนเราถึงหลักที่ว่า “เพียงเราเปลี่ยนแปลงตัวเองคนอื่นก็จะเปลี่ยนไป” หมายความว่า “เพียงเราเปลี่ยนมุมมอง ก็จะเปลี่ยนแปลงตัวเองได้ และเมื่อเราเปลี่ยนตัวเองได้แล้ว โลกที่เราเห็นก็จะต่างออกไป”

ทำสิ่งหนึ่งให้สุด่วง

“การทักทาย” เป็นพื้นฐานสิ่งหนึ่งของการมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างกันนั้นให้สมบูรณ์ขึ้น แต่ถึงแม้เรากล่าวทักทายต่อเขาไปว่า “สวัสดี” แต่ในนั้นก็ยังมีคนที่ไม่ทักตอบกลับมา แค่ครั้งสองครั้งยังไม่เป็นไร แต่ถ้าเป็นอย่างนี้ทุกครั้งก็จะอดสงสัยไม่ได้ว่า “คนนี้กำลังหลีกเลี่ยงฉันอยู่หรือเปล่า” กลายเป็นทำให้เราคิดว่าในเมื่อเขาไม่ตอบรับเราก็ไม่จำเป็นต้องทักเขาไป แต่ถ้าเรายังยึดติดกับสิ่งเหล่านี้ก็เสมือนเป็นการปิดตัวเราเองจากอนาคตได้ไม่ยาก การใช้ชีวิตแบบให้ความสำคัญกับผู้คนหรือสิ่งที่อยู่ตรงหน้าตอนนี้เป็นสิ่งที่ดีที่พึงกระทำ เมื่อเราให้ความสำคัญกับปัจจุบันก็จะทำให้เรามองเห็นอนาคตมากขึ้นจะสามารถทักทายได้ไม่ว่าจะกับคนประเภทไหน ถ้าเราไม่มองอีกฝ่ายอย่างติดลบและสามารถทำสิ่งนี้ให้ประสบผลได้ไปอย่างหนึ่ง มนุษยสัมพันธ์ที่มีอยู่นั้นจะต้องเปลี่ยนไปอย่างแน่นอน

เมื่อเราเปลี่ยนมุมมองได้ตัวเราเองจะเปลี่ยนไป จะรู้สึกสนุกไปกับการได้พบเจออะไรใหม่ๆ เรียกได้ว่าสิ่งที่หน้าประหลาดใจในชีวิตสิ่งหนึ่งนั้นอยู่ ณ ตรงนี้ที่ว่า

ตามรอยเท้า.นิกเกียว นิวาโน่ ท่านประธานผู้ก่อตั้ง

— *Kaiso-sama ni Naraito* —

ประธานรุ่นต่อไปขององค์กรพุทธฆราวาสริชโซ โคเซไก Koshō Niwano

The following begins a new series of English translations from the Japanese-language book *Kaiso-sama ni Naraito* (In the Footsteps of the Founder) by Rev. Koshō Niwano, president-designate of Risshō Kōsei-kai.

ครอบครัวที่มีพระโพธิสัตว์.....จัดครอบครัวให้พร้อมเพียบ

มนุษย์เราไม่ว่าใครก็ตามมีสิ่งที่ติดเยื่ออยู่ในจิตใจทั้งนั้น สิ่งสำคัญก็คือการดึงเอาสิ่งนั้นออกมา (ไอเซ็น หน้า 58)

คำพูดพร้อมรอยยิ้ม เสียงเรียกที่อบอุ่นของท่านประธานใหญ่ที่มักจะเรียกพวกเราว่า“พระโพธิสัตว์ตัวน้อย”ยังคงหลงเหลืออยู่ในจิตใจของฉัน

ตอนที่พวกฉันได้รับการเลี้ยงดูและเรียกว่า “พระโพธิสัตว์ตัวน้อย”นั้นยังคงเล็กนั้นและไม่ได้รู้ถึงความหมายที่แท้จริง ได้แต่คิดว่าคุณปู่เรียกพวกเราด้วยความอบอุ่นอย่างนี้แล้วต้องเป็นสิ่งที่ดีอย่างแน่นอน และท่านยังเลี้ยงดูโดยสอนให้เราคิดว่าสิ่งที่ติดเยื่อทั้งหลายก็คือพวกเรานั่นเอง

ท่านยังคอยสอนพวกเราเสมอว่า “การทำให้บังเกิดนั้นไม่ใช่การที่จะพูดแต่ปากว่าเราต้องมีความรู้สึกมาก่อน ต้องคิดมีจิตใจให้ได้เช่นนั้น แต่มันขึ้นอยู่กับว่าเราจะเผชิญกับสิ่งที่จะมาทำให้จิตแห่งพุทธของเราบังเกิดมาได้หรือไม่ต่างหาก” อีกทั้งท่านยังคงสอนให้พวกเราได้รู้จักการ “บังเกิดจิตใจที่ดี”อยู่เสมอ

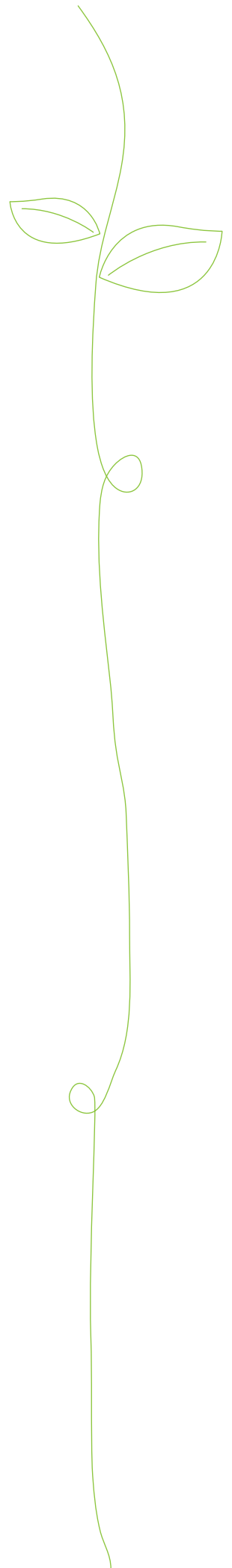
คำพูดที่ว่า“พระโพธิสัตว์องค์น้อย”เป็นคำพูดเพื่อดึงจิตใจให้ฝ่าฝืนการเป็นพระโพธิสัตว์ของพวกเราออกมานั่นเอง

การให้การศึกษามิได้หมายถึงการขีดเขียนให้เรียน แต่เป็นการดึงเอาสิ่งนั้นออกมาต่างหาก การดึงเอาสิ่งที่ดีที่เด่นในแต่ละคนมีอยู่ออกมา และคอยดูแลเลี้ยงดูให้เติบโต หรือ การทำให้มนุษย์ทุกคนมีจิตใจที่สมเป็นสัตว์ประเสริฐทุกคน “กำเนิด”ขึ้นมา (โคเซ ปีโชวะ52.4)

เรื่องนี้เป็นเรื่องเมื่อฉันยังเรียนอยู่มหาวิทยาลัย ฉันได้ออกไปกินข้าวกับเพื่อนตอนเย็น และกลับมาบ้านดึกเกินกว่าเวลา ฉันจึงรีบร้อนกลับมาบ้าน แต่เนื่องจากไม่ได้โทรบอกที่บ้านไว้ ทำให้พ่อแม่ต้องเป็นห่วงแน่นอน แต่ว่าฉันก็คิดถึงข้อแก้ตัวไว้ในใจอยู่แล้วว่าถ้าโดนดุจะพูดว่าอย่างไรและจึงเดินเข้าบ้าน

แต่พอเดินเข้าไปในห้องนั่งเล่น กลายเป็นมีคุณปู่ที่นั่งอยู่ในห้องเพียงคนเดียวคิดกับที่ฉันคาดไว้ที่เดียว ถ้าเป็นปกติแล้วในเวลานี้คุณปู่ต้องเข้าห้องนอนไปแล้ว ทั้งๆที่ใน

ห้องนอนก็มีโทรทัศน์อยู่ ไรตอนที่ฉันกำลังนั่งสงสัยอยู่นั่นเองฉันก็ได้บอกว่า “กลับมาแล้วค่ะ”ท่านก็ตอบกลับมาว่า “อ้าว กลับมาแล้วหรือลูก เสร็จแล้วออกไปที่ ขอบใจนะลูก อย่างนี้ปู่ไปเข้านอนได้ละ” แล้วท่านก็ปิดโทรทัศน์ และเดินไปห้องนอนพร้อมกล่าวว่า “ราตรีสวัสดิ์

อาจารย์ โคโซ นิวานโน

เป็นบุตรสาวคนโตของท่านประธาน นิชิโกะ นิวานโน เกิดในกรุงโตเกียว เคยศึกษาในกักคุรินของริชโช โคเซไก จากนั้นไปศึกษาต่อและสำเร็จปริญญาตรีด้านกฎหมาย จาก มหาวิทยาลัยกักคุอิน ปัจจุบัน เธอศึกษาพระสัทธรรมปฎนพริกสูตร และเป็นผู้ปฏิบัติงานแทนท่านประธาน คนปัจจุบัน กล่าวสุนทรพจน์ท่ามกลางเหล่าสมาชิก และจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อการเผยแผ่ทั้งในและต่างประเทศ เธอแต่งงานกับ อ.มุเนชิโร่ นิวานโน ปัจจุบันเธอมีบุตรชาย 1 คน และบุตรสาว 3 คน

นะลูก” มันเป็นเรื่องแค่เพียงชั่วพริบตา พอรู้สึกตัวฉันก็ขึ้นขึ้นพร้อมกับคิดว่าเมื่อเกิดอะไรขึ้นท่านประธานใหญ่ได้พูดว่า “โล่งอกไปที ขอบใจนะลูก” แต่ฉันไม่ได้ทำอะไรให้ท่านได้ รู้สึกโล่งอกอะไรมากมายเสียหน่อย ไม่ได้ทำอะไรให้ท่านถึงขนาดต้องได้รับคำขอบคุณด้วยจริงๆแล้วท่านเป็นห่วงฉันถึงกับตื่นขึ้นมานั่งรอฉันคนเดียว แต่ท่านก็ไม่ได้พูดแม้แต่คำเดียวว่า “ปู้เป็นห่วงนะ”หรือ “ทำไมไม่รู้จักกลับบ้านให้เร็วๆ” แต่ในตอนที่ฉันรู้สึกได้เลยว่า ฉันทำให้ท่านเป็นห่วงเป็นกังวลอย่างแน่

การทำครอบครัวให้เปรียบพร้อมนั้นก็คือการยอมรับ3000โลกต่างๆในจิตใจเรา(ว่ากันว่าในจิตใจของมนุษย์เรานั้นมีสิ่งต่างๆเกิดขึ้นมากมายถึงสามพันโลกในจิตใจในเดียวกันให้ได้ เมื่อเราพูดคุยด้วยจิตใจที่แท้จริงไม่มีสิ่งเคลือบแฝง ด้วยพุทธจิต ต่อคนในครอบครัวแล้ว ก็จะเป็นครอบครัวที่สามารถพูดคุยกันด้วยน้ำใสใจจริงได้ (ฮซชิน โหวะ62.8)

มีอยู่ครั้งหนึ่งเคยท่านผู้หนึ่งถามว่า“ท่านประธานใหญ่ได้สอนคนในครอบครัวอย่างไรบ้าง”และท่านผู้นั้นก็ได้ตกใจกับคำตอบที่ว่า ท่านประธานใหญ่ไม่ได้สั่งสอนอะไรแต่อย่างใดแต่สำหรับฉันแล้วท่านคือ คุณปู้ที่ใจดีที่ฉันรักมากที่สุด”

เมื่ออยู่กับท่านประธานใหญ่แล้ว ได้สัมผัสกับตัวตนความอบอุ่นของท่าน ท่านได้ยกย่องพวกเราเสมอว่าเป็นผู้ดีให้ความสำคัญกับพวกเรา ได้ทำให้พวกเราผ่อนคลายจิตใจเสมอ พวกเราได้เรียนรู้ในสิ่งนี้ และดึงเอาจิตใจที่อยากตอบสนองต่อความรู้สึกนี้ออกมาได้ อีกทั้งท่านได้ทำให้พวกเราได้หันหน้าเข้าหาทางเดินแห่งองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านได้ทำให้พวกเราเข้าไปอยู่ใน“ทางเดินแห่งเอกยาน”ด้วยกัน

ถ้ามองโดยผิวเผินแล้ว การที่ทำเพื่อโลกใบนี้หรือเพื่อผู้อื่นนั้น เหมือนจะเป็นการทำที่เสียเปล่าไม่ได้อะไร แต่เมื่อเราตั้งใจทำสิ่งนั้นอย่างจริงจังเต็มที่ คนเหล่านั้นก็จะเห็นความตั้งใจของคนในครอบครัว ลูกหลาน ก็จะเข้าใจเราด้วย เพียงเท่านั้นบ้านก็จะเป็สถานที่แห่งการพักผ่อนที่แท้จริง (โฮเซ็น4 หน้า 89)

การเยี่ยมชมเยือน(เทโตรี)เป็นการขัดเกลาให้เราพัฒนา

รองหัวหน้ากลุ่มผู้ใหญ่ ของ ศูนย์ธรรมะ บังคลาเทศ

ทุกเช้าผมจะขี่มอเตอร์ไซด์ไปทำงานเมื่อเจอเพื่อนรออยู่ที่ป้ายรถประจำทาง ระหว่างทางก็จะจอดรับแล้วไปทำงานด้วยกัน ระหว่างนั้นก็จะพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับริช โทโคเซ โกลไปด้วย ถึงการงานจะรัดตัวผมก็ยังพยายามที่จะชักชวนและเยี่ยมชมทุกคนอยู่

ผมเข้ามาเป็นสมาชิกเมื่อ ปีพ.ศ.2544 ผมเกิดมาในครอบครัวที่เป็นศาสนาพุทธ เมื่อมีเพื่อนชวนไปที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมจึงตั้งใจมากที่ได้เห็นการสวดมนต์เป็นภาษาเบงกอลที่นั่น เนื่องจากที่บังคลาเทศนั้นเป็นพุทธศาสนาแบบเถรวาท มีผู้ออกบวชเป็นภิกษุสงฆ์จึงไม่มีผู้ที่สวดมนต์ด้วยตัวเอง ผมจึงยินดีเข้าเป็นสมาชิกของริช โทโคเซ โกลเมื่อ ได้รู้ว่า ตัวเราเองก็สามารถสวดมนต์เองได้ เหมือนพระภิกษุสงฆ์ทั่วไป

และเมื่อผมได้สวดมนต์ที่บ้านก็มีความรู้สึกที่สงบขึ้นอย่างบอกไม่ถูก

การที่ผมทำงานเกี่ยวกับบริษัทการค้าทำให้อึดใจงานมากจนเกินไปจึงมักจะปวดศีรษะเมื่อตกตอนเย็น แต่อาการอย่างนั้นก็หายไปเมื่อได้สวดมนต์ รวมถึงความไม่สบายใจต่างๆก็ด้วย อีกทั้งยังนอนหลับสนิทได้ตลอดคืนด้วย และแน่นอนเมื่อสวดมนต์ในตอนเช้าก็จะทำให้วันทั้งวันนั้นดำเนินไปได้ด้วยดี ผมถูกสอนให้เรียนรู้ถึงการมีใจสำนึกขอบคุณ เมื่อมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มพูดจาด้วยคำปราศรัยต่อครอบครัวแล้ว ทั้งครอบครัวและที่ทำงานก็จะมีบรรยากาศที่ดีขึ้นตามมา ผมอยากตอบแทนในสิ่งนี้ จึงฝึกปฏิบัติการชักชวน(โอมิจิบิกิ)คนเป็นจำนวน 50 คนมาจนถึง ณ ปัจจุบันนี้

เมื่อวันที่ผ่านมาผมมีเหตุการณ์ที่ทำให้ผมคิดได้ว่า “รู้สึกดีจริงๆที่ชักชวนคนคนนี้ได้” เนื่องจากงานของผมจึงทำให้มีโอกาสไปติดต่อกับบริษัทจัดส่งสินค้าก่อนข้างบ่อย มีอยู่คนอยู่คนหนึ่งที่ผมรู้สึกดีใจอยู่อย่างมาก เขาเคยเปิดบริษัทอยู่ในจังหวัดคักก้า แต่เนื่องจากการดำเนินการเป็นไปไม่ค่อยดีสักเท่าไร จึงหันกลับมาทำงานการจัดการส่งของแทน หนึ่งไปกว่านั้นคือมักจะมีลักษณะพฤติกรรมที่ทำให้ฝ่ายตรงข้ามโกรธอยู่เสมอ ผมคิดเสมอว่าจะทำอย่างไรให้เขาแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าวได้จากคำสอนของริช โทโคเซ โกล จึงเข้าไปทักเขาทุกครั้งที่ไปบริษัทนั้น และหลังจากนั้นเมื่อผมค่อยถ่ายถอดคำสอนไปเรื่อยๆเขาก็เริ่มมาที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมนี้ด้วยตัวเอง

ผมคิดว่าคำสอนนี้คงเข้าไปถึงจิตใจของเขาแล้ว ทั้งยังมาเข้าร่วมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นทุกเดือน และปัจจุบันนี้การต้อนรับ ลักษณะพฤติกรรมต่างๆก็ต่างกันไปราวกับเป็นคนละคน เมื่อผมเห็นเขาก็ยังทำให้รู้สึกถึงความยิ่งใหญ่และประทับใจในคำสอนของริช โทโคเซ โกลมากขึ้นไปอีก

ข้อดีของริช โทโคเซ โกลก็คือการที่เราสามารถฝึกปฏิบัติทางแห่งการเป็นพระโพธิสัตว์ได้ทุกที่ทุกเวลาไม่ว่ากับใครก็ตาม ผมจะมุ่งหน้าก้าวเดินไปในคำสอนของเอกยานนี้

“ชะคุชิน” เดือนมกราคม พ.ศ.2552

คนที่เชื่อฟังผู้อื่นกับคนที่ช่างหาถระแวง

ผมมักจะพูดเสมอว่า ถึงแม้มีการที่มองว่า “กุหลาบที่สวยงาม ขนาดนี้แต่กลับมีหนามที่แหลมคม” แต่ก็ยังมีการมองในมุมมองที่กลับกันก็คือ “กุหลาบนั้นมีหนามแหลมคมก็จริงแต่ผลิดอกบานได้สวยเหลือเกิน” ของสิ่งเดียวกันแต่ถ้ามองในอย่างหลังนี้ก็กลับต่างกัน ไปโดยสิ้นเชิง

เราควรจะมีมุมมองด้านที่ดีของอีกฝ่ายแล้วคอยชมให้กำลังใจเขา นำสิ่งนั้นมาพัฒนาตัวเองให้ยิ่งขึ้นไป มากกว่าการคอยหาแต่ข้อผิดพลาดที่เขาทำ สิ่งนี้จะทำให้อีกฝ่ายรู้สึกดีใจและจะเป็นสิ่งที่ดีต่อเรามากแค่ไหน พอลคาซาลส์ นักเซลโล่ ที่ได้รับการกล่าวขานกันว่า เป็นเทพ

เจ้าแห่งเซลโล่ มักจะกล่าวชมต่อนักเซลโล่มือใหม่ ที่ตื่นเต็นและเล่นได้ไม่ดี เมื่อนักเซลโล่คนนั้นถามว่า “ทำไมในตอนนั้นถึงชมเขา” พอลตอบว่า เธอทำได้ดี จงรู้สึกขอบคุณเมื่อเจอคนที่ตัวเองรู้สึกว่าได้ดีแล้ว

มีคำพูดที่ว่า คนนั้นมีบุญวาสนาที่ดีคนนี้มีกรรมไม่มีวาสนาอยู่ แต่ผมคิดว่าเราสามารถพูดได้ว่า คนที่มีวาสนาที่ดีนั้นก็คือคนที่เชื่อฟังผู้อื่น ส่วนคนที่มีกรรมนั้นก็คือ คนที่ช่างหาถระแวงสงสัยต่อการกระทำของผู้อื่นไปทั่ว สิ่งสำคัญก็คือการพอใจ ความคิดมุมมองที่มีต่อสิ่งนั้น

จากหนังสือ “โคโซซัง” หน้า 16-17 แปลโดยริชโซโกเซไก แผนกเผยแพร่งานต่างประเทศ

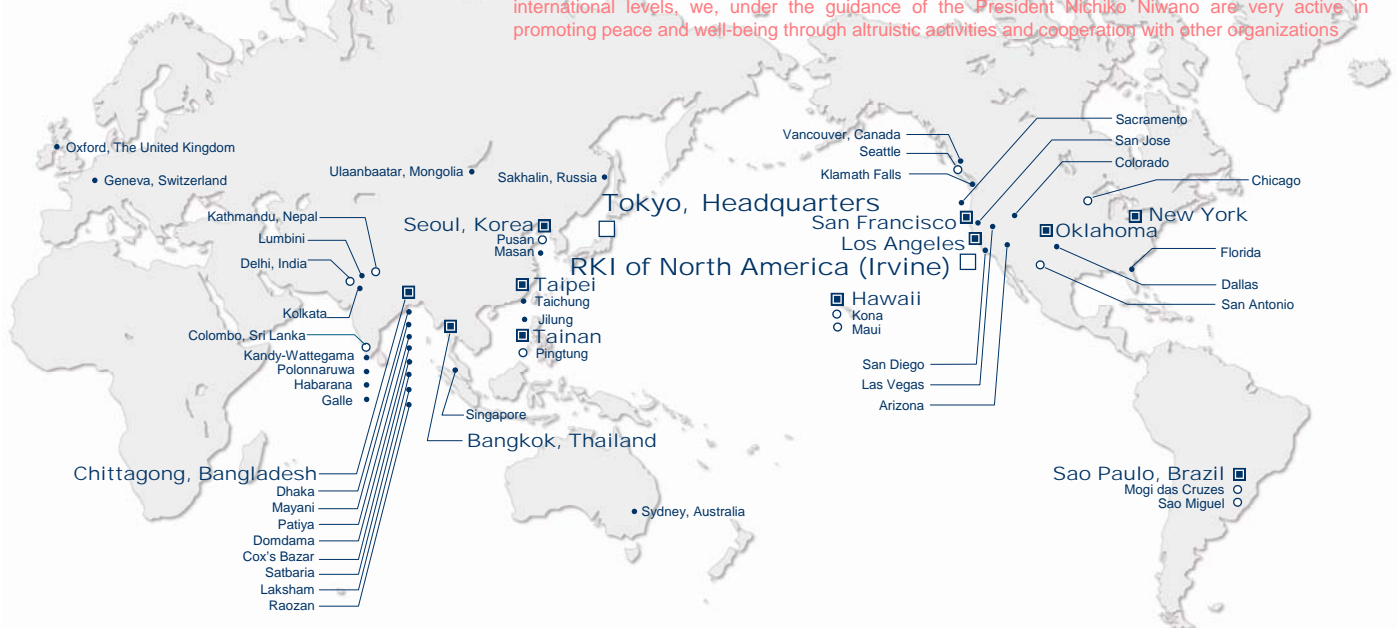
*** Column ***

ปัจจุบันได้มีการแปลและจัดจำหน่ายพระสุทธรมปฐกพุทธสูตรฉบับภาษาสเปนโดยบริษัทซิงเมะในประเทศสเปนออกมาแล้ว และเพื่อเป็นที่ระลึกในกาจัดพิมพ์ครั้งนี้จึงได้มีการจัดสัมมนาในหัวข้อ “สนทนาระหว่างพุทธศาสนาและคริสต์ศาสนา กับพระสุทธรมปฐกพุทธ” วันที่ 14 เดือนมีนาคมที่ผ่านมา ที่ศูนย์วัฒนธรรม นิคอส ชาลเมรอล ในเมืองแมดริด อย่างที่ทราบกันดีว่าชาวสเปนนับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก ผู้ที่นับถือพุทธนั้นมีไม่ถึง 0.1 เปอร์เซ็นต์ แต่จากนโยบายให้เปิดกว้างทางการศาสนาของรัฐบาลชุดปัจจุบันจึงทำให้มีการลงบันทึกศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่ถูกต้องตามกฎหมายเมื่อวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2550 งานสัมมนาในครั้งนี้สามารถจัดทำขึ้นมาได้ก็เนื่องจากเบื้องหลังดังกล่าวทั้งยังมีผู้สนใจมาเข้าร่วมสัมมนาในครั้งนี้มากกว่า 200 คน การพูดคุยและการให้ความร่วมมือระหว่างศาสนาเป็นเรื่องที่พวกเราให้ความสนใจอยู่ดังที่ทราบ สำหรับประเทศสเปนที่เป็นนิกายคาทอลิกแล้วเหมือนเพิ่งเป็นการเริ่มต้นที่จะพูดถึงในเรื่องนี้ แต่ดูเหมือนว่าผู้ที่มาเข้าร่วมจะได้รู้จักศาสนาพุทธมากขึ้นจากการมาเข้าร่วมสัมมนาในครั้งนี้ การสัมมนาในครั้งนี้ยังได้มีการถ่ายทอดออกไปสู่โลก ในการสัมมนามีคำถามที่น่าสนใจหลายคำถาม แต่มีคำถามหนึ่งที่ทำให้ผมรู้สึกที่ก็คือ “ทำไมริชโซโกเซไกถึงไม่เปิดสาขาในประเทศสเปนบ้าง” อีกทั้งมีหลายคนได้บอกว่าถ้ามีการเปิดสาขาในสเปนได้จริงก็จะขอให้ความร่วมมือด้วย ถึงศาสนาจะต่างกัน แต่กระนั้นในโลกลนี้ยังมีคนที่ต้องการจะเรียนรู้พระธรรมอีกมากมาย ผมจึงอยากจะได้ยินคุณเมล็ดพันธุ์ได้หว่านเอาไว้ในประเทศสเปนแห่งนี้ได้โตมาอย่างสมบูรณ์

(โคทาโร่ ชูซุกิ)

Rissho Kosei-kai

Rissho Kosei-kai is a lay Buddhist organization whose holy scripture is the Threefold Lotus Sutra. It was established by Founder Nikkyo Niwano and Co-founder Myoko Naganuma in 1938. This organization is composed of ordinary men and women who have faith in the Buddha and strive to enrich their spirituality by applying his teachings to their daily lives. At both the local community and international levels, we, under the guidance of the President Nichiko Niwano are very active in promoting peace and well-being through altruistic activities and cooperation with other organizations

SHAN-ZAI Volume 43(April 2009)

[Published by] Rissho Kosei-kai International

Senior Editor : Rev. Kotaro SUZUKI Editor : Ms. Shiho MATSUOKA Editorial Staff : Ms. Chika IKEBUCHI Ms. Akiko IMAFUJI Ms. Prapapan Srinarat Ms. Yukino KUDO

*SHAN-ZAI will sometimes be published in other languages in addition to "Japanese", "English", "Chinese," "Portuguese," and "Thai". *If you have any questions or comments, please contact us at the above address. *Please request permission to use contents of SHAN-ZAI to Kosei-kai International.